

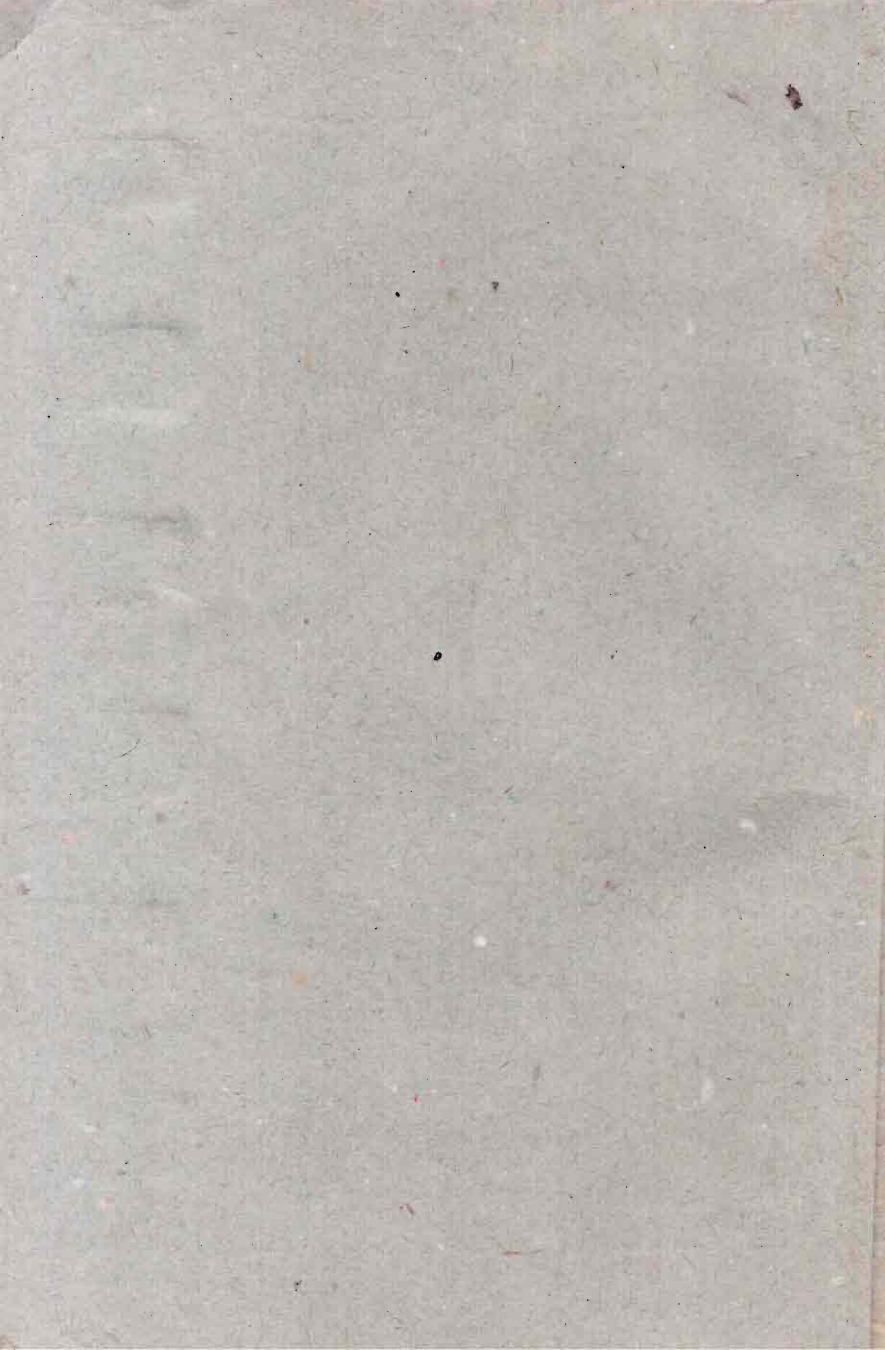
அபிராமிப்பயல் அருளிச்செய்த

அபிராமி அந்தாதி

பொருளுடன்

உரையாசிரியர்

சைவமணி சி. மருதபிள்ளை

அபிராமிப்பட்டர் அருளிச் செய்த

அபிராமி அந்தாதி

பொருளுடன்

உரையாசிரியர்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்

சீராட்டிய சிவபக்த சிகாமணி

சுளிபுரம் அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்பாள்

தேவஸ்தரணம் பாராட்டிய

சைவமணி

சி. மருதபிள்ளை

ஆசிரியர்

வட்டுக்கோட்டை.

1979

யாழ்ப்பாணம்

முகவுரை

வழக்கம்பரை மகா மாரியம்மன் கோவில் மகோற்சவ காலத்தில் அபிராமி அந்தாதி விரிவுரையை நாம் பல அறிஞர்கள் மூலமாக செய்வித்து வந்தோம். இவர்களில் அபிராமியந்தாதி பாடல்களின் பொருளை விரித்து, சுவைப் படுத்தி பற்பல மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டி பத்தி மேம்பட விரிவுரை செய்தவர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர் எங்கள் ஆசிரியர் சி. மருதபிள்ளை அவர்கள்.

இவர் திருமுறையில் மிக்க ஈடுபாடுடையவராகவும், சமய விரிவுரை நிகழ்த்துவதில் திறமை மிக்கவராகவும், ஜமூக்க சீலராகவும் விளங்கி வருவதை யாவரும் நன்கு அறிவர். அபிராமியந்தாதி பாடல்களில் தோய்ந்த இவர் நூறு பாடல்களுக்கும் சுருக்கமான பொருள் எழுத வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டார். இவரது எண்ணம் நிறைவு பெற அம்பிகையில் அருள் கிடைத்ததால் எமக்கு பாடல்களுக்கூரிய பொருள் கிடைத்துள்ளது.

இதேபோல் எமக்கு சென்ற ஆண்டு இவர் கந்தரவங்கார நூறு பாடல்களுக்கும் சுருக்கமான பொருள் எழுதி மிகவும் அழகிய நூலை தந்துள்ளார். இவ்வாறாக திருமுறைச் செல்வங்கள் யாவற்றுக்கும் சுருக்கமான பொருள் எழுதி தருவார் என எதிர்பார்ப்போம். இதற்கு அன்னை அருள் புர்வாராக.

ஆசிரியர் சி; மருதபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நூல் வெளியீடுகள் யாவற்றுக்கும் நாம் என்றும் எங்கள் ஆதரவைக் கொடுத்து வருகின்றோம்; அதேபோல் சைவ உலகம் ஆதரவு நல்க வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றோம்.

சக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்ட எமக்கு, இந்த அவசியமான உலகத்தில் நாம் ஏறிகத்தக வகையில் சுருக்கமான பொருளை விரிவாக எழுதித் தந்தமைக்கு நாம் ஆசிரியர் சி. மருதபிள்ளை அவர்கட்கு நன்றியுடையோம். இவருக்கு எல்லாச் சுகங்களையும் இறைவன் நல்குவதுடன் நீண்ட காலம் நல்ல சுகதேகியாக வாழவும், சமயப்பணி செய்யவும், அருள் நல்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

ஆசிரியரின் பணிக்கு ஆதரவு நல்கும் யாவருக்குமே அன்னை தனம், கல்வி நல்லன எல்லாம் தருவாள். ஆகவே யாவரும் ஆதரவு நல்க முன்வருமாறு பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம். இந் நூலை வெளியிட உதவிய யாவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்

வழக்கம்பரை சனசமூக

பஜனைச் சபை,

சுழிபுரம்.

29-9-79

இங்ஙனம்

க. வாமதேவன்

செயலாளர்

சமூகத் தொண்டரும், பண்பாளரும்
என் குருவுமான

சங்கரத்தை

க. வயிரவநாதர்

சால்பு நிறைந்த உள்ளத்திற்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்திலிலை
ஊர்தம் பாகத் துமைமைந்த னேயுல கேழும்பெற்ற
சிரமி ராமியந் தாதியெய் போதுமென சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே

பொருள்: கொன்றை மலர் மாலையையும் சண்பக மாலை
யையும் அணிந்த தில்லையெய் பெருமானுக்கும் அவருடைய
வரம பாகத்தில் நின்றருளும் உமாதேவியாருக்கும் திருக்
குமாரரே! கருநிறம் பொருந்திய திருமேனியையுடைய
கணபதியே! ஏழு உலகங்களையும் பெற்ற சிறப்புடைய அபி
ராமி தேவியைமீது தமிழேன் பாடத் தொடங்கும் அந்தா
தியின் பொருள் என் உள்ளத்திலே நிலைபெறும்படி திரு
வாய் மொழிந்தருளுக.

தூல்

திருமேனி வண்ணம் சிந்தையைப் பிணித்தமை கூறல்
உதிக்கின்ற செங்கதி ருச்சித் திலக முணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலரிக்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோய்மென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே. 1

பொருள்: உதயம் செய்கின்ற பால சூரியனும், நெற்றி
யில் அணியும் சிந்துரத்திலகமும், ஞானிகள் மதிக்கின்ற
மாணிக்கமும், மாதுள மலரும், தாமரை மலரில் எழுந்த
ருளிய திருமகள் துதிக்கின்ற மின்னற் கொடியும், மெல்
லிய வாசனையுடைய குங்குமக் குழம்பும் போன்ற திரு
மேனியையுடைய அபிராம்தேவி என் உயிர்த்துணையாம்;

என்சாம் அவளே என அறிந்து இன்புற்றது
 துணையுந் தொழுந்தெய்வ முப்பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
 பணையுங் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
 கணையுங் கரும்புச் சிலையுமென் பாசாங் சூசமுங்கையில்
 அணையுந் திரிபுர சுந்தரி யாவ தறிந்தனமே. 2

பொருள்: எம்கிசு உயிர்த்துணையும், யாம் தொழும் தெய்வமும், எம்மைப் பெற்ற அன்னையும், வேதமென்னும் மரத்தின் கிளையும், கொழுந்தும், வேரும், குளிர்ச்சியுடைய மலரம்புகளையும் கரும்பு விவிலையும் மெல்லிய பாசாங்குசத்தையும் திருக்கரத்தில் தாங்கிய திரிபுர சுந்தரியே ஆகும் என திருவருள் வாயிலாக அறிந்தோம்.

அறிந்ததும் செறிந்ததும் பிரிந்ததும் பேசியது
 அறிந்தே னெவரு மநீயா மறையை யறிந்துகொண்டு
 செறிந்தே னுனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
 பிறிந்தேன்நின் னன்பர் பெருமையெண்ணுத கருமநெஞ்சால்
 மறிந்தே வீழ்நர குக்குற வாய மனிதரையே. 3

பொருள்: திருவருட் செவ்வமே! நான் எவரும் அறியாத இடக்கியத்தை அறிந்தேன். அங்கனம் அறிந்தமையால் நின் திருவடியை அடைந்தேன். உன் அடியார்களின் பெருமையைப் பொருட்படுத்தாத பாவ மனங்காரணமாக நகரத்தில் விழும் மனிதரை அஞ்சி விலகினேன்.

இறைவனும் நீயும் எழுந்தருள் என்றது
 மனிதருந் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்துசென்ளி
 குனிதருந் தேவடிக் கோமள மேகொன்றை வார்படைமேற்
 பனிதருந் திங்கனும் பாப்பும் பகீரதி யும்படைத்த
 புனிதரு நீயுமென் புந்திலெந் நாளும் பொருந்துகவே. 4

பொருள்: மனிதர்களும், தேவர்களும், இறவாத பெருமையையுடைய முனிவர்களும் சந்திதியில் வந்து தலை குனிந்து

வணங்கும் சிவந்த திருவடிகளையுடைய அபிராமிதேவியே! கொன்றை மலர் அணிந்த நீண்ட சடாபாரத்தின் மேல் குளிர்ச்சியான சந்திரனையும் பாம்பையும் கங்கையையும் அணிந்த தூயவராகிய சிவபெருமானும் நீயும் என் மனத்தில் எக்காலத்தும் எழுந்தருளியிருக்குக.

திருவடிப் பேறு

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையாள் வருந்திய வஞ்சி மருங்க்தன் மனோன்மணி வர்சடையோன் அருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய வம்பிகை யம்புயமேற் திருந்திய சுந்தரி யந்தரி பாதமென் சென்னியதே. 5

பொருள்: எங்களுக்குத் திருவருள் புரிவகற்குப் பொருந்திய திரிபுரையும், செப்பை உவமையாகச் சொல்லும் தனபாரத்தினால் தளர்வுற்ற வஞ்சிக்கொடி போன்ற இடையை யுடைய மனோன்மணியும், சிவபிரான் உண்டவிடத்தைத் தன் திருக்கரத்தால் கழுத்தில் நிறுத்தி அமுதமாக்கிய அம்பிகையும், தாமரை மலரின் மேல் வீற்றிருந்தருளும் சுந்தரியும், ஆகிய பராசத்தியின் திருவடி என் தலை மேல் உள்ளது.

நினைவும் செயலும் நீயே என்றது

சென்னிய துன்பொற் நிருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே மன்னிய துன்றிரு மந்திரஞ் சிந்தார வண்ணப்பெண்ணே முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே பன்னிய தென்றுமுன் றன்பர மாகம பத்ததியே. 6

பொருள்: சிவந்த திருமேனியையுடைய அபிராமிதேவியே! தேவர்களுடைய திருவடிப் பொற்றுமரை மலர் என் கிரசின் மேல் முடிபோல விளங்குகின்றது. என் நெஞ்சத்துள் நிலை பெற்று இருப்பது உன் அழகிய மந்திரம். உன் அடியார் களுடன் சேர்ந்து நான் பாராயணம் செய்வது உன்னுடைய மேலான ஆகமபத்தி ஆகும்.

ஆவித்த ஆடைக்கலம் வேண்டல்

ததியுறு மத்திற் சுழலுமென் னாவி தவர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணங் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனு மாலும் வணங்கியென்றுந்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ஞானை சுந்தரியே. 7

பொருள்! தாமரை மலரைக் கோயிலாகவுடைய பிரமாவம்,
சந்திரனைத் திருமுடியில் தரித்த நின் கணவராகிய சிவ
பெருமானும், திருமாலும் வணங்கி எந்நாளும் தோத்திரம்
செய்யும் சிவந்த திருவடிகளையுடையவரே! சிந்தரத்திலகம்
ஆணிந்த திருமுகத்தையுடைய அழகியே! தயிர் கடைகின்ற
மத்தைப்போல பல பிறவிசுளில சுழன்று திரியும் அடி
யேனது உயிர் பிறப்பென்னும் தளர்ச்சி இல்லாததாகிய
சிவகதியை அடையும்வண்ணம் திருவுள்ளம் கொண்டருளும்.

சிந்தையிற் சேவடி கண்டு செம்மாத்தல்

சுந்தரி யெந்தை துணைவியென் னாகத் தொடரயெல்லாம்
வந்தரி சிந்தர வண்ணத்தி னுண்மகி டன்றலைம
லந்தரி நீலி யழியாத கன்னிகை யாரணத்தோள்
சுந்தரி கைத்தலத் தாள்மலர்த் தாளென் கருத்தனவே. 8

பொருள்! அழகி! எந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய தேவி!
என்னுடைய பாசமாகிய தலைகளை எல்லாம் அழிக்கும்
செந்நிறத்தை உடையவள்; மகிடாகரனது சிரத்தினமேல்
நிற்கும் சுந்தரி, நீலநிறத்தை உடையவள், நித்திய கன்
னிகை, பிரமதேவனது கபாலத்தைத் திருக்கரத்தில் உடை
யவள். இத்தகைய பெருமையுடைய அபிராமியின் தாமரை
மலர் போன்ற திருத்தாள்கள் என் உள்ளத்துள்ளே என்
றும் உள்ளன.

காட்சி வேண்டல்

கருத்தள வெந்தைதன் கண்ணை வண்ணக் களகவெறுபிற்
பெருத்தள யாலும் பிள்ளைக்கு நல்விள யேரருள்கூர்

திருத்தன பாரமு மாரமுச் செக்கைச் சிலையுமும்
முருத்தன முரலு நீயுமம் மேவந்தென் முன்னிற்கவே. 9

பொருள்: எம் பரம பிதாவாகிய சிவபெருமானது திரு
வுள்ளத்தில் இருப்பனவும், திருவீழிகளில் உள்ளனவும்,
பொன்மலையாகிய மேருவைப் போலப் பருத்திருப்பவனவும்
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குப் பாலை வழங்கிவை
மான திருவருள் உடைய திருத்தன பாரமும் அவற்றின்
மேல் உள்ள முத்தமாடையும், திருக்கரத்தில் உள்ள கரும்பு
வில்லும் மலரம்புகளும், புன்னகையும் உடைய தேவி நின்
பூரணத் திருக்கோலம் என்முன் நீன்று காட்சியருளுக.

என்றும் வணங்கும் நிலையறிவித்தது

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தானொழு தாமறையி
னென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமை யேயிடயத்
தன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே. 10

பொருள்: வேதத்திற் பொருந்தியுள்ள அரிய பொருளே!
சிவபெருமானது திருவருள் வடிவே! உமாதேவியே! இமய
மலையில் பிறந்தவளே! அழிபாத முத்தி அளிக்கும் இன்
பமே! அடியேன் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்
நியானிப்பது தேவரீரையே. எப்பொழுதும் வழிபடுவது
தேவரீருடைய செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளையே.

திருவடிக் பெருமை கூறல்

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் நிறைந்த வழுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடை யான்மறை நான்கினுக்குந்
தானந்த மான சரணா விர்தந் தவளநிற்க
கானந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே? 11-

பொருள்: ஆனந்தமாயும், என் அறிவாயும், நிறைந்த
அழுதமுமாய். ஆகாசம் சரண பஞ்சபூதங்களும் தன்வடி

வமாக உள்ள தேவியினது நாண்த வேதங்களுக்கும் முடிவாக நிற்கும் திருவடித்தாமரை மமானத்தைத் தன் நடனம் ஆடும் இடமாக உடைய எம் இறைவனாகிய அமுதசுடேசரது திருவடி மாலையாக உள்ளது.

புண்ணியம் வியத்தல்

கண்ணிய துன்புகழ் கற்பதுன் னுமங் கசிந்துபத்தி
பண்ணிய துன்னிரு பாதாம் புயத்திலி பகலிரவா
நண்ணிய துன்னே நயந்தோ ரவையத்து நான்முன்செய்த
புண்ணிய மேதென்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவாள. 12

பொருள்: என் தாயே! ஏழு உலகங்களையும் பெற்றவளே! அடியேன் சிந்திப்பது உமது புகழ்; கற்பது உம்முடைய திருநாமங்கள். மனமுருகிப் பத்தி செய்வது உம்முடைய இரண்டு திருவடிகள் பகலும் இரவும் உம்மை விரும்பிய மெய்யடியாளிகளில் கூட்டத்தில் இருக்கிறேன். அதனால் அடியேன் முற்பிறவிகளில் செய்த சிவபுண்ணியம் யாது?

புறந்தொழாப் பெருமை பேசுதல்

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி னுண்கையும் பூத்தவண்ணங்
காத்தவ னெபின் கரந்தவ னேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவ னேயென்று மூவா முகுத்தற் கிளையவளே
மாத்தவ னேயுள்ளை யன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்நிற்பதே. 13

பொருள்: பதினான்கு உலகங்களையும் பெற்றவளே! அவைகளைப் பாதுகாக்கின்றவரே! பின்னர் அவற்றைச் சங்காரம் செய்பவரே! நீலகண்டப் பரமசிவனுக்கு மூத்தவரே! திருமாலுக்குத் தங்கையே! பெரிய தவத்தையுடைய அபிராமி தேவியே! அடியேன் தேவாரை வழிபடுவதன்றி வேறொரு தெய்வத்தை வழிபடுவேனோ.

அருமையைக்கூறி எளிமைக்கு வியத்தல்

வந்திப் பவருன்னை வானவர் தானவ ரானவர்கள்
சிந்திப் பவர்நற் றிசைமுகர் நாரணர் சீந்தையுள்ளே
பந்திப் பவரழி யாப்பர மானந்தர் பரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்கொளி தாமெம்பி ரட்டிநின் றண்ணாளியே. 14

பொருள்: அபிராமி தேவியே! தேவரீரை வழிபடுவோர்கள்
தேவர்களும் அசுரர்களுமாகிய இருவகையினருமாவர்: தியா
னம் செய்பவர்கள் நல்ல பிரமதேவரும் திருமாலும் ஆவார்.
தம் உள்ளத்தில் அன்பினால் கட்டிவைப்பவர் ஆனந்த உரு
வினராகிய சிவபெருமான் ஆயினும் தேவரீரைத் தரிசிப்ப
வர்களுக்கு தேவரீரின் திருவருள் கிடைத்தல் எளிதாக
இருக்கின்றது.

கருணையை விழைவார் காணும் பேறுகள்

தண்ணளிக் கென்றுமன் னேபல கோடி தவங்கன்செய்தார்
மண்ணளிக் குஞ்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் குஞ்செல் வமுமழி யாமுத்தி வீடுமன்றே
பண்ணளிக் குஞ்செந் பரிமள யாமளைப் பைய்கிளியே, 15

பொருள்: பண்களுக்கும் இனிமையைக் கொடுக்கும் சொற்
களையும் பரிமளத் திருமேனியையும் உடைய பச்சைக்கிளி
போன்ற அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய திருவருளைப்
பெறவேண்டும் என்று முற்பிறப்புக்களில் பல கோடியான
தவங்களைச் செய்த அன்பர்கள் இவ்வுலகத்தைப் பாதுகாக்க
கும் அரசு செல்வம் ஒன்றுதான் பெறுவார்கள்? தேவர்
களுக்குரிய வானுலகத்தை ஆளும் செல்வத்தையும், என்றும்
அழியாத மோட்சமாகிய வீட்டையும் பெறுவார்கள்.

கருணையின் வியப்பு

கிளியே கிளிகள் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரு
மொளியே மொளிரு மொளிக்கிடமெயெண்ணி லென்றுயில்லா

வெளியே வெளிமுதற் பூதங்க ளாகி விருந்தவம்மே
அளியே அறிவள விற்கள வான ததீசயமே. 16

பொருள்! பைங்கிளியே! அன்பர்கள் மனத்தில் நின்று
விளங்கித் தோன்றும் ஞான ஜளியே! விளங்குகின்ற ஜளி
களுக்கெல்லாம் ஆதாரப் பொருளே! எல்லாம் கடந்து
நின்ற பரவெளியே! ஆகாயம் முதலிய பூதங்களாகி விரிந்
திருக்கின்ற உலக மாதாவே! அடியேனது சிற்றறிவின
எல்லைக்குட்பட்டது அதிசயமாகும்.

பதியையும் வென்ற பண்பு

அதியு மாண வடிவுடை யாளர் விந்தமெல்லாந்
துதீசய வானன சுந்தர வல்லி துணையிரதி
பதீசய மாண தபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதீசய மாகவன் ஞேவாம பாகத்தை வல்வியதே. 17

பொருள்; ஆச்சரியமரண திருமேலியை யுடையவரும்,
தாமரை மலர்கள் எல்லாம் துதிக்கின்ற திருமுகத்தையுடைய
இமயமலைக் கொடியுமாகிய அபிராமி தேவி இரதிக்கு நாய
களுகிய மன்மதன் தோல்வி அடைய நெதிரிக் கண்ணூற்
பார்த்தருளிய சிவபெருமானது புத்தியை வெற்றிகொள்ள
வல்லவோ அவரது இடந் திருப்பாகத்தைக் கவர்ந்து
கொண்டருளியது.

காலன் வரும்போது சாக்கவேண்டும்

வல்விய பாகத் திறைவரு நீயும் மகிழ்ந்திருக்குஞ்
செவ்வியு முங்க டிருமணக் கோலமுஞ் சிந்தையுள்ளோ
அவ்வியந் தீர்த்தென்னை யாண்டபொற் பாதமு மாகிவந்து
வெவ்விய காலனென் மேலவரும் போது வெளிநிற்கவே. 18

பொருள்! தேவி! சிவபெருமானும் தேவாரும் மகிழ்ந்திருக்
கும் திருக்கோலமும், உங்கன் திருமணக் கோலமும், என்

உள்ளத்தில் இருந்த ஆணவத்தை நீக்கி என்னை ஆட் கொண்ட பொற்பாதங்களும் வந்தது. கொடிய இயமன் என்மேல் எதிர்த்து வரும் மரணகாலத்தில் வெளிப்பட்டு நின்று காட்சி தந்தருளுக.

ஆனந்தாதிசயம்

வெளிநின்ற நின்றுரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியுநெஞ்சங் களிநின்ற வெள்ளங் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே தெளிநின்ற ஞானந் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ ஒளிநின்ற கோணங்க ளொன்பது மேனி புறையவளே. 19

பொருள்: நவ கோணங்களிலும் எழுந்தருளி இருக்கின்ற அபிராமி தேவியே! வெளிப்படையாக அடியேனும் காணும் படி நின்ற திருமேனியைப் புறத்தே கண்டு கண்களிலும், அகத்தே கண்டு நெஞ்சத்திலும் உண்டான இன்ப வெள்ளத்துக்குக் கரை காண முடியவில்லை. அடியேனது உள்ளத்துள் மெய்ஞானம் விளங்குகின்றது.

உறைவிடம் யாதென உசாவல்

உறைகின்ற நின்றுருக் கோயினின் கேள்வ ரொருபக்கமோ அறைகின்ற நான்மறை யின்னடி யேழுடி யோவமுத நிறைகின்ற வெண்டிங்க ளோகஞ்ச மோயென்ற னெஞ்சகமோ மறைகின்ற வாரிதி யோபூர னாசல மங்கலையே? 20

பொருள்: எங்கும் நிறைந்த நித்திய மங்கலையாகிய அபிராமி தேவியே! தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலானது சிவபெருமானது ஒரு பாகமோ? நான்கு வேதங்களின் ஆதி அந்தங்களோ? அமுதம் நிறைந்திருக்கும் வெள்ளிய சந்திரனோ? வெண்டாமரையோ? அடியேனுடைய உள்ளமோ? தன்பால் விழும் பொருள்கள் மறைகின்ற பாற்கடலோ? யாதாகும்?

காட்சியிற் களித்தல்

மங்கலை செங்கல சம்முலை யாள்மலை யாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயி றுவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யானுடையாள்
பிங்கலை நீலிசெய் யாள்வெளி யாள்பசும் பெண்கொடியே 21

பொருள்: அலைகள் ஆடங்கித் தங்குதற்குரிய சிவபிரானு
டைய வாமபாகத்தை ஆட்கொண்ட, பசும் பெண் கொடி
யாகிய உமாதேவி மங்கலையாகிய பிங்கலையும் மலைமகளா
கிய நீலியும் செங்கலச முலையாளாகிய மகா இலக்குமியும்
சகல கலா மயிலாகிய கரசுவதியும் ஆவர்.

பிறவி வெறுத்தல்

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம் பேமுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மாலியம்
பியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே
அடியே நிறந்திங் கிளிப்பிற வாமலிவந் தாண்டுகொள்ளே. 22

பொருள்: இளமையாகிய வஞ்சிக்கொடியே! பொற்கொம்
பரே! எனக்காகப் பழுத்த திருவுருவே! வேதமாகிய மலரின்
மனமே! இமாசலத்தில் விளையாடும் பெண் யானேயே!
பிரமன் முதிலிய தேவர்களைப் பெற்ற தாயே! அடியேன்
இறந்த பின்னர் மீண்டும் பிறவாவண்ணம் தடுத்தாட்
கொண்டு அருளும்.

குறிக்கோள் கூறல்

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் முவுலகுக்
கூள்ளே யனைத்தினூக் கும்புறம் பேயுள்ளத் தேவினைந்த
கள்ளே களிக்குங் களியே யளியவென் கண்மணியே. 23

பொருள்: மூன்று உலகத்திலும் உள்ள பொருளே! அடி
யார்கள் உள்ளத்தில் விளைந்த இன்ப மதுவே! ஆனந்தம்

கொண்டு மகிழும் மகிழ்ச்சியே! என் கண்ணுள் மணியே! அடியேன் தேவரீருடைய திருக்கோலம் அல்லாத தெய்வத்தின் உருவத்தைச் சிந்திப்பேன். மெய்யன்பர்களுடைய கூட்டத்தைப் பிரியேன்.

அருள் பெற்றதாலாய வீறு

மணியே மணியி னொளியே யொளிநு மணியுனைந்த அணியே யணியு மணிக்கழ கேயனு காதவர்க்குப் பினியே பினிக்கு மருந்தே யமரர் பெருவிருந்தே பணியே னொருவரை நிற்பதம பாதம் பணிந்தபின்னே, 24

பொருள்: மாணிக்கம் போல்பவரே! மாணிக்க மணியின் ஒளிபோல்பவரே! மாணிக்க மணிகள் இழைக்கப் பெற்ற ஆபரணம் போல்பவரே! அணிந்த ஆபரணங்களுக்கு அழகாயிருப்பவரே! புகலடையாதவர்க்குப் பிணி போன்றவரே! அடியவர்களது பிறவி நோய்க்கு மருந்து போல்பவரே! தேவர்களுக்கு விருந்தாகிய அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கிய பின்னர் வேறு ஒருவரையும் வணங்க மாட்டேன்.

தன் தவங்கள்தீதல்

பின்னே திரிந்துள் னடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண் டேன்முதல் முவருக்கும் அன்னே யுலகுக் கபிராமி யென்னு மருமருந்தே என்னே யினியுன்னே யான்மறை வாமணின் நேத்துவனே? 25

பொருள்: மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் தாயே! உலகில் உள்ள உயிர்களின் பிணி நீங்க அபிராமி என்னும் பெயருடன் எழுந்தருளியிருக்கும் அரிய மருந்தே! உம்முடைய அடியார் களது பின்னே திரிந்து அவர்களை வழிபட்டு பிறவிப்பிணி நீங்கவல்ல தவங்களை முறிபிறப்பிலே செய்து வைத்தேன். அதனால் அடியேன் தேவரீரை என்றும் மறவாமல் நின்று துதிசெய்வேன்.

அருளின் உயர்வு அறிவித்தல்
 ஏத்து மடியவ ரீரே முலகினை யும்படைத்துங்
 காத்து மழித்துந் திரிபவ ராங்கமழ் பூங்கடம்பு
 சாத்துங் குழலணங் கேமண நாறுநின் றுளிணைக்கென்
 னுத்தங்கு புன்மொழி யேநிப வாறு நகையுடைத்தே. 25

பொருள்: நறுமணங் கமழும் கடம்ப மலரை அணிகின்ற
 கூந்தலையுடைய தேவீ! தேவரீருடைய திருவடிகளைத் துதிச்
 சும் அடியார்கள் பதினான்கு உலகங்களையும் படைத்தும்
 காத்தும் அழித்தும் தம் தொழிலைப் புரிகின்ற மும்மூர்த்தி
 களாவர். அங்ஙனம் இருப்பவும் நறுமணம் கமழும் தேவரீ
 ருடைய திருவடித் தாமரைகளுக்கு அடியேனுடைய பொரு
 ளறிந் மொழிகளும் துதிகளாக ஏற்றம் பெற்றது நகைத்
 தற்கூறிய செயலாகும்.

அருள் நலம் வியத்தல்
 உடைத்தனை வஞ்சப் புறவியை புள்ள முருகுமன்பு
 படைத்தனை பத்ம பதயுகந் சூடும் பணியெனக்கை
 அடைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கையெல் லாநின் னருட்புனலாந்
 றுடைத்தனை சுந்தரி நின்னரு ளேதென்று சொல்லுவதே. 27

பொருள்: அபிராமி தேவியே! அடியேனது பிறவியை நீக்கி
 யருளினீர். என் உள்ளம் உருகும் படியான அன்பினை
 அருளினீர். தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்
 கும் பணியை எனக்கு அருளினீர். அடியேனது நெஞ்சில்
 இருந்த ஆணவம் முதலிய அழுக்கை எல்லாம் உமது கருணை
 யாகிய நீராள் போக்கினீர். உமது திருவருட் சிறப்பை
 அடியேன் எவ்வாறு பாராட்டுவது.

அடிதொழுவாரி அடையும் பேறு
 சொல்லும் பொருளு மெனநட மாடுந் துணைவருடன்
 புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தாள்
 அல்லும் பகலுந் தொழுமவர்க் கேயழி யாவரசுந்
 செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ லோகமுந் சித்திக்குமே. 28

பொருள்! ஆனந்த நடனம் செய்தருளும் நடராசமூர்த்தி யுடன் சொல்லும் பொருளும் போல இணைந்து நிற்கும் பூங்கொடியாகிய அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை இரவும் பசலும் தொழுகின்ற தொண்டர்களுக்கே அழியாத அரச பதவியும், தவவாழ்வும், சிவலோக பதவியும் கிடைக்கும்.

திருமேனிச் சிறப்பு தெரிந்தது

சித்தியுஞ் சித்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழ்ப்பரா
சத்தியுஞ் சத்தி தகழ்க்குஞ் சிவமுந் தவமுயல்வார்
முத்தியு முத்திக்கு வித்துய்வித் தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியி னுள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே 29

பொருள்; அட்டமாசித்திகளும் சித்திகளைத் தரும் தெய்வ மாகி விளங்குகின்ற பராசத்தியும் பராசத்தி ஏனைய சத்தி களைய் இளைத்தற் கேதுவாகிய பரமசிவமும், தவம் புரி வார் பெறும் முத்தியும் முத்திக்கு விதையாகித் தோன்றி எழுந்த சிவஞானமும் ஆகி இருப்பவள் நம்மைப் பாது காக்கும் திரிபுர சுந்தரியாகிய அபிராமி தேவியாம்.

தன்வசமறுத்தல்

அன்றே தடுத்தென்னை யாணடுகொண் டாய்கொண்ட தல்ல
[பெயர்கை
நன்றே யுனக்கிளி நானென் செபினு நதிக்கடலுட்
சென்றே விழினுய் கரையேந் யுகைநின் றிருவுளமே
ஒன்றே பல்வுரு வேயரு வேயென் னுமையவளே. 30

பொருள்: ஏகரூபியே! வெகு ரூபியே! உருவமற்ற அருவே! என் தாயாகிய உமாதேவியே! தமிழேனை அன்றோர் தினத் தில் தடுத்தாட் கொண்டருளினீர். அங்ஙனம் ஆட்கொண்டதை அல்ல என்று மறுத்தல் நியாயமாகாது; அடியேன் என்ன குற்றம் செய்தாலும் என் குற்றத்தை மறந்து முத்திக் கரையில் ஏற்றுதல் தேவரீருடைய திருவுளப் பாங்குக்கு ஏற்றதாகும்.

ஆட்கொண்ட திறம் அறிவித்தல்

உமையு முமையொரு பாகரு யேக வருவில் வந்திங்
கெமையுந் தமக்கன்பு செய்யவைத் தாரினி யெண்ணுதற்குச்
சுமையங் களுமில்லை யின்றெடுப் பாலொரு தாயுமில்லை
யமையு மமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த வாசையுமே. 31

பொருள்: சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் சேர்ந்து
அர்த்தநாரீசுவர வடிவமாக எழுந்தருளி வந்து எம்மையும்
தமக்கு அன்பு செய்யும்படி நன்னிலையில் வைத்தருளினார்.
ஆதலினால் நாம் ஆராய்தற்குரிய சமயங்கள் வேறு இல்லை.
இனி எம்மைப் பெற்று எடுப்பதற்குரியவளாகிய தாயும்
இல்லை. பெண்களின்மீது வைத்த மோகமும் இனிப்போதும்.

இதுவுமது

ஆசைக் கடலி லகப்பட் டருளற்ற வந்தகன்கைப்
பாசத்தி லல்லற படனிருந் தேனைநின் பாதமென்னும்
வாசக் கமலந் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை யென்சொல்லு வேனிசர் பாகத்து நேரிழையே. 32

பொருள்: சிவபெருமானுடைய வாம பாகத்தின் கண்
எழுந்தருளி இருக்கின்ற அபிராமி தேவியே! ஆசையாகிய
கடலில் சிக்கி அதனால் இரக்கமற்ற இயமனது கையின் கண்
ணுள்ள பாசத்திற் கட்டுண்டு துன்புறும்படி இருந்த அடி
யேனை, தேவீருடைய வாசனை பொருந்திய திருவடித்
தாமரை மலர்களை என் தலையில்மேல் வலியவந்து சூட்டித்
தடுத்தாட் கொண்டருளிய கருணைப் பெருங்கை எவ்வாறு
உரைப்பேன்;

இறப்பிற்கு அஞ்சி ஏத்துகல்

இழைக்கும் வினைவழி யேயடுங் கால நெனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாயத்தர் சித்தமெல்லாங்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமனைக் கோமளமே
உழைக்கும் பொழுதுன்னை யேயன்னை யேயென்ப னோடிவந்தே;

பொருள்: பரமசிவனுடைய திருவுள்ளம் உருகும்படி செய்யும் யாமனையாகிய அபிராமி தேவியே! நான் செய்த இரு வினைகளின் வண்ணம் என்னைக் கொல்லும் இயமன் நான் நடுங்குமாறு அழைக்கும் சமயத்தில், அன்னையே உமக்கடைக்கலம் என்று கூவுவேன். தேவரீர் அத்தருணம் எழுந்தருளி வந்து அஞ்சறிக என்று அபயமளித்தருளும்.

அம்மை எழுந்தருளும் இடங்கூறல்

வந்தே சரணம் புதமடி யாருக்கு வானுலகந்
தந்தே பரிவொடு தான்போ யிருக்குஞ் சதுர்முகமும்
பைந்தே வலங்கற் பருமணி யாகமும் பாகமுட்பொற்
செந்தேன் மலரு மலர்கதிர் ஞாயிறுந் திங்களுமே. 34

பொருள்: அபிராமிதேவி தம்மிடத்தில் அடைக்கலம் புறும் மெய்யடியாருக்கு மேலுலகங்களைக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் பிரமதேவனுடைய நான்கு முகத்திலும், துழாய் மாடையும் கவுத்துவமணியும் அணிந்த திருமாலின் திருமார்பிலும், சிவபிரானது வாம பாகத்திலும், பொற்றாமரை மலரிலும் பரந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனிடத்திலும், சந்திரனிடத்திலும் வீற்றிருப்பாள்.

பெருப்பேறு பெற்றமை வியத்தல்

திங்கட் பகவின் மணநாறுஞ் சிறடி சென்னிவைக்க
எங்கட் கொருதவ மெய்திய வாவென் னிறந்தயின்னோர்
தங்கட்டு மிந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியனை மேற்றுயில் கூரும் விழுப்பொருளே. 35

பொருள்: திருப்பாற் கடலின் கண்ணே சர்ப்பசயனத்தின் மீது விட்டுணுவை அதிட்டித்து நின்று யோக நித்திரை செய்யும் வைஷ்ணவி என்னும் அபிராமி தேவியே! சந்திரனது மணம் கமழும் தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சிரசிலே சூட்டி வணங்குவதற்கு ஒப்பற்ற தவம் அமைந்தவாறு என்ன வியப்பு. கணக்கில் அடங்காத தேவர்களுக்கும் இத்தகைய தவம் கிடையாது.

அருளின் இயல்பை அறிவிக்க வேண்டுதல்
 பொருளே பொருண்முடிசு கும்போக ரேயரும் போகஞ்செய்யு
 மருளே மருளில் வருந்தெரு ளேயென் மனத்துவஞ்சத்
 திருளேது மின்றி யொளிவெளி யாகி யிருக்குமுன்றன
 அருளே தறிகின்றி லேனம்பு யாதனத் தம்பிகையே. 36

பொருள்! பல்வசைச் செல்வமாகவுள்ளவரே! அச்செல்வத்
 தால் நிறைவேறும் போகமே! அப்போகம்தரும் மயக்கமா
 யுள்ளவரே! அம்மயக்கத்தில் வரும் ஞானமாயுள்ளவரே!
 தாமரை மலரில் எழுந்தருளிய தாயே! அடியேனது மனத்
 தில் மாயையிருள் சிறிது இல்லாது ஒளிச்சுடர் வீசும்
 தேவரீருடைய திருவருள் எத்தகைய தென்று அடியேன்
 அறியவில்லை.

அம்மையின் அணி முதலியன அறிவித்தது
 கைக்கே யணிவது கன்னலும் பூவுங் கமலமன்ன
 மெய்க்கே யணிவது வெண்முத்து மாலை விடவரவின்
 பைக்கே யணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டுமெட்டுத்
 திக்கே யணியுந் திருவுடை யானிடஞ் சேர்பவளே. 37

பொருள்: அட்ட திக்குகளையும் உடுக்கும் உடையாகக்
 கொண்டருளிய சிவபெருமானது வாமபாகத்தில் பொருந்
 தும் அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய திருக்கரத்தில்
 அணிந்திருப்பன கரும்பாகிய வில்லும் மலாகிய அம்புகளும்
 செந்தாமரை மலர்போன்ற திருமேனியில் அணிவது வெள்ளை
 முத்துமாலைகள் பாம்பின் படம்போலும் நிதம்பத்தின் மீது
 அணிவன பலமணிகளால் ஆகிய மேசையும் பட்டும்.

உலகவரிக்கு உணர்த்துதல்

பவளக் கொடியிற் பழுத்தசெவ் வாயுங் பனிமுறுவற்
 றவளத் திருநகை யுந்துணை ய வெங்கள் சங்கரனைத்
 துளளப் பொருது துடியிடை சாய்க்குந் துணைமுடியாள்
 அங்ளைப் பணிமின்கள் உரம ராவதி யானுகைக்கே. 38

பொருள்: தேவலோக இராசதானியாகிய அம்ராவதியை ஆளவேண்டுமெனில், பவளக்கொடி போலக் கனிந்த செவ்வாயும், குளிர்ந்த புன்னகையோடு கூடிய அழகிய பல்வரிசையும் தமக்குத் துணையாக நிற்கச் சிவபெருமானைக் குழையும் படியாகச் செய்த சூடி போன்ற இடையைக் கணத்தால் மறையைச் செய்யும் இரண்டு தனங்களை உடையவளாகிய அபிராமி தேவியை வழிபடுவீர்களாசு;

தன்குறை அறிந்து தயங்கல்

ஆளுகைக் குன்ற னடித்தா மரைகளுண் உந்தகன்பான்
மீளுகைக் குன்றன் விழியின் கடைபுண்டு மேலிவற்றின்
முளுகைக் கென்குறை நின்குறை யேயன்று முப்புரங்கள்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவிலி லான்பங்கில் வாணுதலே; 39

பொருள்: முப்புரங்களை அழித்தறி பொருட்டுத் திருமாலாகிய அம்பைத் தொடுத்த மேருமலையாகிய வில்லையுடைய சிவபிரானது வாமபாகத்தில் இருக்கும் ஒளிவிளங்கும் திருநுதலையுடைய அபிராமி தேவியே! அடியேனை ஆட்கொண்டருளுதற்குத் தேவரீருடைய திருவடித் தாமரை மலர்கள் இருக்கின்றன: மரண காலத்தில் இயமனிடத்து நின்றுத் திரும்புதற்குத் தேவரீருடைய திருக்கடைக் கண்கள் உள்ளன. இவற்றின்மேல் கருத்தைச் செலுத்தாமல் இருப்பது என்குறைதான். தேவரீரது திருவருட் குறை அன்று.

புண்ணியத்தை வியந்தது

வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற் கெண்ணிய வென்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சிற்
காணுதற் கண்ணிய எல்லாத கண்ணியக் காணுமன்பு
பூணுதற் கெண்ணிய வெண்ணமன் ரே முன்செய் புண்ணியமே.

பொருள்: ஒளி பொருந்திய நெற்றியில் கண்ணையுடையவரும், தேவர்கள் வந்து வணங்க விரும்பிய எம்பெருமாட்

டியும், அறியாமையுடையர் காணமுடியாத கண்ணியையு
மாகிய அபிராமி தேவியை நாடோலும் சந்திதியில் சென்று
தரிசிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணம் தமிழேன்
பூர்வசன்மங்களிலே செய்த புண்ணியத்தின் பயனாகும்.

நெஞ்சறிவித்தல்

புண்ணியஞ் செய்தன மேமன மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியஞ் செய்ய கணவருங் கூடிநங் காரணத்தால்
நண்ணியிங் கேவந்து தம்மடி யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநஞ் சென்னியின் மேற்புத்தம பாதம் பதித்திடவே. 41

பொருள்: புதிய குவளைமலர் போலும் கண்களையுடைய
அபிராமி தேவியும், சிவந்த திருமேனியையுடைய அவர்
நாயகராகிய சிவபெருமானும் சேர்ந்து நம்மை ஆட்கொள்
ளும் காரணத்தால் நாம் இருக்கும் இடம் வந்து நம்மைத்
தம் அடியார்களிடையே இருக்கும்படி திருவருள் பாலித்து
நம் தலையின்மேல் தம் திருவடி மலர்களைப் பதிப்பதற்கு
முற்பிறவியில் புண்ணியம் செய்திருக்கிறோம்.

அம்மையின் ஆற்றல் வியத்தல்

இடங்கொண்டு வீம்மி யினைகொண் டிறுகி யினகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண் டிறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொங்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட வல்குற பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே. 42

பொருள்: விசாலமாகப் பூசித்து மெத்தெனக் குழைந்து,
முத்துமானையை அணிந்த தனமெனும் மலையைக் கொண்டு
சிவபிரானது வலிய நெஞ்சைத்தான் நினைத்தவாறெல்லாம்
ஆட்டிவைக்கும் அபிராமிதேவி, பாம்பின் படத்தை ஒத்த
நிதம்பத்தையும், குளிர்ச்சியான மொழியையும், வேதமா
கிய சிலம்பையும் உடையவள்.

செம்பாகத்திற்கேற்ற சிறப்பறிவித்தது
 பரிபுரச் சிறடிப் பாசாங் குசைபஞ்ச பாணியின்சொல்
 திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனியள் தீமைநெஞ்சிற்
 பரிபுர வஞ்சரை யஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை
 எரிபுரை மேனி யிறைவர்செம் பாகத் திருந்தவளே: 43

பொருள்: சிலம்பு அணிந்த திருவடிகளும், பாசாங்குசமும், ஐந்து மலர்ப்பாணங்களும், இன்சொல்லும் சிவந்த திரு மேனியுமுடைய திருபுரசுந்தரி தேவர்களுக்குத் தீங்குகள் செய்த திரிபுரத்தில் உள்ள வஞ்சகராகிய அசுரர்களை அஞ்சுவிக்க வளைத்த மேருமலையாகிய வில்லையுடைய திருக்கரத்தையும் நெருப்பை ஓத்த திருமேனியையும் உடைய சிவ பிரானது சம்பாகத்தில் எழுந்தருளி இருந்த அபிராமி தேவியேயாம்,

உறுதி கிளத்தல்

தவளே யிவளெங்கள் சங்கர ஞர்மனை மங்கலமாம்
 அவளே யவர்தமக் கன்னையு மாயின ளாகையினால்
 இவளே கடவுளர் யாவர்க்கு மேலை யிறைவியுமரந்
 துவளே னினியொரு தெய்வமுண் டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே

பொருள்: தவம் செய்யும் உமாதேவியே எங்கள் பிரானாகிய சங்கரனார் மனைக்கு மங்கலமாகிய பத்தினி. அவளே அவருக்கு ஒரு திறத்தில் தாயும் ஆயினார்; இவளே தேவரீராவார்க்கும் மேலான தலைவியும் ஆவள். ஆகையினால் இவளேத் தெய்வமாகக் கொண்டு தொண்டு புரிவதல்லது, வேறொரு தெய்வம் உண்டென எண்ணித் தளர்ச்சி அடையேன்.

பொறுத்தருள வேண்டுகல்

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந் தொழாது துணிந்திச்சையே
 பண்டுசெய் தாருள ரோவில ரோவப் பரிசடியேன்

கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோவன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டுசெய்தாலும் பொறுக்கைநன்றேபின் வெறுக்கையன்றே.

பொருள்: அபிராமி தேவியே! தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டு செய்யாமலும், திருவடிகளை வணங்காமலும், தன்மனம் விரும்பியவற்றையே முன்பு செய்த ஞானிகளும் சிலர் உண்டோ இல்லையோ இருந்தனர் ஆதலின் அடியேனும் அவரைப் போலவே என் இச்சைக்குரிய செயல்களைச் செய்தால் அது வஞ்சகமாகுமா! தவமாகுமா? விதிக்கு விரோதமான செயல்களை அடியேன் அறியாமையினாலே செய்தாலும் தேவரீர் பொறுத்துக் கொள்ளாதலே நீதியாகும். வெறுத்தல் நீதியன்று.

இதுவும் அது

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினுந் தம்மடி யானைமீக்கீசர்
பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற் றுண்டிப் பாகக் கலந்தபொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வசுழ்த்துவனே.

பொருள்: தேவரீர் வெறுக்கும் செயல்தனைத் தம் அடியார் செய்யினும் தம் அடியாரிகளது தீய செயல்களை பெரியோர்கள் பொறுத்தருளும் இயல்பு புதியதன்று. ஆலகால விடத்தை உண்டு கறுத்த திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபிரானது வாம்பாகத்தைத் தழுவி ய பொன்போலும் அபிராமி தேவியே! அடியேன் தீய காரியங்களைச் செய்தாலும் தேவரீர் அவற்றைப் பொறுத்தருள்வீர் என நினைந்து வாழ்த்தித் துதிப்பேன்.

அநுபூதியிற் களித்தல்

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
வீழும் படியன்று வின்றும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை யெட்டுமெட் டாம லிரவுபகற்
சூழ்ந் சுடர்க்கு நதீவ் கிடந்து சுடர்கின்றதே.

பொருள்: நான் வாழும்படியாக ஒரு பரம்பொருளை மெய்ஞ்ஞானத்தால் அறிந்து கொண்டேன். அது ஒருவர் மனத்தில் தியானிக்குமாறு உள்ளதன்று வாயினால் உரைப்பதற்கும் உரியதன்று அப்பொருள் ஏழு கடலும், ஏழு உலகமும் எட்டு மலைகளும் அணுகாமல் இரவையும் பகலையும் தரும் சுடர்களாகிய சந்திர சூரியர்களுக்கு நடுவே அமைந்து விளங்குகின்றது.

அநுபூதிப்பலன் அறிவித்தல்

சுடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடைமுடிக் குன்றிலொன்றிப் படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்துநெஞ்சி விடருந் தவிர்த்திமைப் போதீருப் பார்பின்னு மெய்துவரோ குடருங் கொழுவுங் குருதியுந் தோயுங் குரம்பையிலே. 48

பொருள்: ஒளியுடைய பிறைபொருந்திய சடா முடியையுடைய மலைபோன்ற சிவபெருமானோடு சேர்ந்து படர்கின்ற நறுமணமுள்ள பசுங்கொடியாகிய அபிராமவல்லியைத் தம் மனத்தில் தியானித்துத் துன்பம் நீங்கி இமைப்பொழுதாவது சிவயோகத்தில் இருப்பவர் குடலும் நிணமும் இரத்தமும் சேர்ந்த சரீரத்தை எடுத்துப் பிறவார்.

அச்சத்தால் அரற்றல்

குரம்பை யடுத்துக் குடிபுக்க வாயிவெங் கூற்றுக்கிட்ட வரம்பை யடுத்து மறுகும்ப் போது வளைக்கையமைத் தரம்பை யடுத்த வரிவையர் சூழவந் தஞ்சலென்பாய் நரம்பை யடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே. 49

பொருள்: யாழிசையின் வடிவாக நிறிகின்ற அபிராமி தேவியே! உடம்பாகிய கூட்டில் குடிபுகுந்த உயிரானது இயமனால் அவர்ந்து கொள்ளப்படும் பிரமன் குறித்த நாளாகிய எல்லையை அடைந்து கலங்கும் மரண காலத்தில் அரம்பை முதலிய தேவ மகளிர் சூழ்ந்து சேவிக்க எழுந்தருளி வந்து வளையல் அணிந்த திருக்கரத்தினால் அபயம் தந்து அஞ்சாதே என்று திருவாய் மலர்ந்தருளுவாயாக;

நாமங்கூறி இன்புறல்

நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளின்பஞ்சு
சாயகி சாம்பனி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கலெயன்
ரூயகி யாதி யுடையாள் சரண மரணமக்கே, 50

பொருள்: உலக நாயகியும், பிரமாவின் சத்தியும், நாராயணனுடைய சத்தியும், கையிலே தாமரை மலர் முதலிய பஞ்சபாணங்களை உடையவரும் சம்புவின் சத்தியும், சங்கரனது சத்தியும், சாமளா தேவியும், நஞ்சை வாயிலே யுடைய பாம்பை மாலையாகயுடையவரும், வராகத்தின் சத்தியும், சூலத்தையுடையவரும், மாதங்கியும் என்றிங்ஙனம் புகழை யுடையவராகிய அபிராமியின் திருவடிகள் நமசிசுப் பாயதுகாப்பாகும்.

அடியார் எய்தும் பயன் அறிவித்தது

அரணம் பொருளென் றருளென் றிலாத வசுரர்தங்கள்
முரணன் றழிய மூனிந்தபெம் மானு முகுந்தனுமே
சரணஞ் சரண மெனநின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி யிரண்டுமெய் தாரிந்த வையகத்தே. 51

பொருள்: பொன் வெள்ளி இரும்புகளிஞாலாகிய மும்மதில் களுமே தமக்குறிதிப் பொருளென்று எண்ணி இரக்சமில் லாத தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்தியன்மாலி என்னும் மூன்று அசுரர்களுடைய வலிமையும் அழிந்து போகும்படி கோபித்த சிவபெருமானும் திருமாலும் கேவியின் திருவடியே எமக்குப் புகல் என்று கூறுநின்ற தலைவியின் அடியார்கள் இவ்வுலகில் இறப்புப் பிறப்பு என்னும் இரண்டையும் அடையார்;

அன்பர்க்குள்ள சின்னங்கள்

வையந் துரக மதகரி மஹகு டஞ்சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுடித்த

வையன் றிருமனை யாளடித் தாமரைக் கன்புமுன்பு
செய்யுந் தவமுடை யார்க்துள வாகிய சின்னங்களை. 52

பொருள்: தேர், குதிரை, யானை; முடி, பல்லக்கு, சிறிற
ரசர் திறையாக வழங்கும் பொன், பொன்றாம், முத்து
மாலை என்பன சந்திரனைத் திருமுடிக்கண் சூடிய சிவபெரு
மானுடைய தேவியாகிய அபிராமியின் திருவடித் தாம
ரைக்கு அன்பு செய்த தவமுடைய அடியார்களின் அடை
யாளங்களாம்.

சத்தியோக சாதனை கூறல்

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யப்பட்டும்
பென்மை பெரிய முலையுமுத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலுங்கண் மூன்றுங் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது பேரலுந் தவமில்லையே. 53

பொருள்: அபிராமிதேவி தன் சிறிய திரு விடையிலே
தரித்த சிவந்த பட்டாடையும், பெரிய முலையும், முத்து
மாலையும், பிச்சி மலர் சூடிய கூந்தலும், மூன்று கண்களும்
ஆகிய இவைகளைத் தியானித்திருக்கும் சிவயோகிகளுக்கு
இதுபோலும் தவம் வேறில்லை.

ஆம்மையின் அடிகள்சேர ஆற்றுப்படுத்துவது

இல்லாமை சொல்லி யொருவர்தம் பாற்சென் றிழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சி னினைதவி றேனித்த நீடுதவங்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பாலொரு காலத்திலுஞ்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே; 54

பொருள்: ஒரு செல்வரிடத்திலே சென்று உங்களுடைய
வறுமையைச் சொல்லி அவமானப்பட்டு நில்லாதநிலை
வேண்டுமென்று நினைத்தால்! உயர்ந்த தவம் செய்யாமை
யைக் கற்ற கீழோரிடம் ஒருபொழுதும் சொல்லாத பெரு
மிதத்தை அளித்த திரிபுர சுந்தரியின் திருவடிகளைப் புகல்
அடையுங்கள்.

கைம்மாறு வேண்டாதி கருணை கூறியது
 மின்னா யிரமொரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்ற
 தன்னா ளகமகி ழானந்த வல்லி யருமறைக்கு
 முன்னாய் நடுவெங்கு மாய்முடி வாய முதல்விதன்னை
 உன்னா தொழியினு முன்னினும் வேண்டு வ தொன்றிலையே. 55

பொருள்; ஆயிரம் மின்னல்கள் சேர்ந்த ஒரு திருமேனி
 வடிவாகிப் பிரகாசிக்கின்றது போன்றவரும், அடியவர்
 மனம் மகிழும் ஆனந்தமயமான கொடி போன்றவரும்,
 அரிய வேதத்திற்கு முன்னாகி, நடுவாகி முடிவுமாகிய முதல்
 வியும் ஆன அபிராமி தேவியை நாம் நினைத்தாலும் நினையா
 தொழிந்தாலும் நம்மிடம் தேவி வேண்டும் பொருள்
 ஒன்றும் இல்லை.

அருளினை அருமையை வியந்தது

ஒன்று யரும்பிப் பலவாய் விரிந்திவ் வுலகெங்குமாய்
 நின்றா ளனத்தையு நீங்கிநிற் பாளென்ற னெஞ்சினுள்ளே
 பொன்றது நின்று புரிகின்ற வாகிப் பொருளறிவார்
 அன்று விலையிற் றுயின்றபெம் மாணுமென் னையனுமே. 56

பொருள்! பராசத்தியாய்த் தோன்றிப் பல சத்திகளாகி
 விரிந்து உலகெங்கும் நிறைந்து நின்ற அன்னை, அவ்வனைத்
 துப் பொருள்களையும் நீங்கி என் கருத்தகீடுகளே நீங்கா
 மல் நின்று அருள்வது என்ன வியப்பு. இக் கருத்தை
 அறிவாரி அன்று. ஆவிலையில் யோகத் துயில் செய்த திரு
 மாலும், எந்தந்தையாகிய சிவபிரானுமே யாவர்.

ஆளுமாறும் இவ்வாரோ என்றது

ஐய னளந்த படியிரு நாழிகொண் டண்டமெல்லாம்
 உய்ய வறஞ்செயு முன்னையும் பேசுற்றி யொருவர்தம்பாற்
 செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமலை யுங்கொண்டு சென்றுபொய்யு
 மெய்யு மியம்பவைத தாயிது வோவுன்றன் மெய்யருளே. 57

பொருள்: ² சிவபெருமான் அளந்து கொடுத்த இரண்டுபடி நெல்லைக்கொண்டு உலகமெல்லாம் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் ³ செய்கின்ற தேவரீரையும் வாழ்த்தி ஒரு செல்வர், மாட்டு செந்தமிழ் பாமாலையும் புனைந்து கொண்டு சென்று பொய்யையும் மெய்யையும் கலந்து சொல்லும்படி செய்தீர். இதுவா உமது உண்மையான திருவருள்.

புகல் இல்லை எனப் புகறல்

அருணம் புயத்துமென் சித்தாம் புயத்து மமர்ந்திருக்குந்
தருணம் புயமுலைத் தையனல் லாடகை சேர்நயனக்
கருணம் புயமும் வதனம் புயமுங் கரம்புயமுந்
சரணம் புயமுமல் லாற்கண்டி லேனொரு தஞ்சமுமே: 58

பொருள்: செந்தாமரை மலரீனும் என் இருதய கமலத்தினும் வீற்றிருக்கும் தாமரை அரும்பு போலும் தனங்களை யுடைய அபிராமி தேவியினது கருணை விழியாகிய தாமரையும் திருமுகத்தாமரையும் திருக்கரமலரும் திருவடிக் கமலமலரீகளுமேயல்லாது, வேறு துணை காணேன்.

குற்றம் பொறுக்க வேண்டுகல்

தஞ்சம் பிறிதில்லை யீதல்ல தென்றுன் றவநெறிக்கே
நெஞ்சம் யுல நிலைகின்றி லேனொற்றை நீள்சிலையு
மஞ்சம்பு மிக்கல ராகநின் றுயறி யாரெனினும்
பஞ்சஞ்ச மெல்லடி யாரடி யார்பெற்ற பாலரையே. 59

பொருள்: கரும்பு வில்லையும் மலர் அம்புகளையும் கைக் கொண்டு நின்ற அபிராமி தேவியே! அடியேன் தவவழியில் மனத்தைப் பழகும்படி எண்ணினேன் இல்லை. பஞ்சினும் மென்மையான அடிகளையுடைய தாய்மார் தாம் பெற்ற பிள்ளைகளை ஆவர் குற்றஞ் செய்தபோதும் தண்டிக்கமாட்டார். அதுபோல தேவரீர் என்னைத் தண்டியாமல் அருள் புரிய வேண்டும்.

அருளை வியத்தல்

பாலினுஞ் சொல்லினி யாய்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினுந் தேவர் வணங்கநின் றேன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினுங் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடுமெய்ப் பீடமொரு
நாலினுஞ் சாலநன் றேவடி யேன்முடை நாய்த்தலையே. 60

பொருள்: பாலினும் இனிய சொல்லையுடைய தேவி! தாமரை
மலர் போன்ற தேவரீருடைய திருவடிகளை வைத்தருள,
திருமாலும் மற்றும் தேவர்களும் வணங்குகின்ற சிவபெரு
மானது கொன்றைக் கண்ணியை அணிந்த சடையைக்
காட்டிலும், வேதங்கள் பாடுகின்ற பிரணவ பீடங்கள்
நான்கைக் காட்டிலும் அடியேனுடைய தூர்நாற்றம் வீசும்
நாய்த் தலை போலும் தலையானது மிகவும் நன்றே!

இதுவும் அது

நாயே னையுமிங் கொருபொரு ளாக நயந்துவந்து
நீயே தினையின்றி யாண்டுகொண் டாய்நின்னை யுள்ளவண்ணம்
பேயே னறியு மறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமக ளேசெங்கண் மால்நீருத் தங்கச்சியே. 61

பொருள்: உலக மாதாவே! பார்வதி தேவியே! திருமாலு
டைய அழகிய தங்கையே! நாய் போன்ற என்னையும் ஓர்
பொருட்ட்படுத்த விரும்பி வலிய வந்து தேவரீரே ஆட்
கொண்டருளினீர். தேவரீரை வேதசிவாகமங்களிலுள்ள
பிரகாரம் அறியத்தகும் சிவஞானத்தையும் தந்தருளினீர்,
ஆதனால் பெரும் பேறுகளைப் பெற்றேன்.

சிந்தையிற் சிறந்த பொருள் தெரிவித்தல்

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்பூரஞ் சாய்த்துமத
வெங்கட் கரியுரி போர்த்தசெஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனதச்
செங்கைக் கரும்பு மலருமெய் போதுமென் சிந்தையதே. 62

பொருள்: பொன் மலையாகிய வில்லைக்கொண்டு அசுரரது
முப்பூரங்களையும் அழித்து மதம் பொருந்திய யானையின்

தோலைப் போர்த்த வீரனாகிய சிவபெருமானுடைய திருமேனியில் தனங்களாகிய குரும்பை அடையாளத்தை வைத்த அபிராமி தேவியினது தாமரை மலர்போலும் கையிலுள்ள கரும்பு வில்லும், மலரம்புகளும் எப்போதும் என் மனத்துள்ளே இருப்பனவாகும்;

அறிவிலார்க்கு அழிந்தது

தேறும் படிசில வேதுவுங் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக் கூறும் பொருள்சுன்றிற் கொட்டுந் தறிசுறிக் குஞ்சமைய மாறுந் தலைவி யிவளா யிருப்ப தறிந்திருந்தும் வேறுஞ் சமயமுன் டென்றுகொண் டாடிய வீணருக்கே. 63

பொருள்; ஆறு சமயங்களுக்கும் தெய்வமாக அபிராமி தேவி இருப்பதை அறிந்திருந்தும், வேறு தெய்வத்தைக் கூறும் சமயமும் உண்டு என்று பாராட்டிய வீணர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படும் பொருள்கள் மலைப் பாறையிலே அதனைத் தகர்க்கும் பொருட்டு முட்டும் மரத்தூணை ஒக்கும்;

உள்ளத்து உறுதி கூறல்

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாறென்று மிக்கவன்பு பூணே லுனக்கன்பு பூண்டு கொண் டேனின் புகழ்ச்சியன்றிப் பேணே னொருபொழு துந்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக் காணே னிருநில முந்திசை நான்குங் ககனமுமே 64

பொருள்; அபிராமி தேவியே! வீணாக உயிர்ப் பலியை ஏற்றுக்கொள்ளும் தெய்வங்களிடம் போய் பக்தி செய்யேன், தேவரீருக்கே அன்பு பூண்டு கொண்டேன். தேவரீருடைய கீர்த்தியை அல்லது வேறொருவருடைய கீர்த்தியைப் பொருட்படுத்தேன், பூமியிலும், நான்கு திசைகளிலும், ஆகாயத்திலும் தேவரீருடைய திருமேனியின் ஒளியின்றி வேறு ஒன்றையும் காணேன்.

வல்லபம் வியந்தது

ககனமும் வானும் புவனமுங் காணநீர் காமனங்க்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குந் தடக்கையுஞ்செம்
முகனுமுந் நான்கிரு முன்றெனத் தோன்றிய முதறியின்
மகனுமுன் டயதன் றேவல்லி நீசெய்த வல்லபமே. 65

பொருள்: அபிராமி தேவியே தேவரீர் செய்த வல்லபத்
தினால் தேவலோகமும், பூவுலகமும் பாரீக்கும்படியாகக்
காமனது உடலை எரித்த யோகியாகிய சிவபெருமானுக்கு
பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் ஆறு திருமுகங்களும் உடைய
சண்முகக் கடவுளாகிய ஒரு குழந்தை உண்டாகியதல்லவா?

பொருளின் உயர்வுபற்றிப் போற்றவேண்டியது
வல்லப மொன்றறி யேன்சிறி யேனின் மலாடிச்செம்
பல்லவ மல்லது பற்றென்றி லேன்பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்றெடுத்த
சொல்லவ மாயினு நின்றிரு நாமங்க டோத்திரம். 66

பொருள்: பொன் மலையாகிய மேருவை வில்லாகவுடைய
சிவபெருமானுடன் எழுந்தருளிப்பிருக்கும் தேவி! சிறியேன்
தேவரீருடைய திருவடியாகிய சிவந்த தளிரையல்லாமல்
வேறொரு பற்றையுடையேன் அல்லேன். நான் அந்தாதியா
கத் தொடுத்த சொற்கள் வீண் சொற்களாயினும் இடை
யிடையே வைத்த உம்முடைய திருநாமங்கள் தோத்திர
மாக உதவும்.

அடிநினையாதவர் அடையாளங் கூறுகின்றது
தோத்திரங் செய்து தொழுதுமின் போலுநின் றேற்றமொரு
மாத்திரைப் போது மனதிலவை யாதவர் வண்மைதலங்
கோத்திரங் கல்வி துணங்குன்றி நாளுங் குடில்கொடறும்
பாத்திரங் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே; 67

பொருள்! அபிராமி தேவியே! தேவரீரை வாயால் துதி செய்து, உடம்பால் வணங்கி, தேவரீருடைய திருமேனிப் பொலிவை ஒரு கணப்போதாவது மனத்தில் இருத்தித் தியானம் செய்யாதவன் கொடை, குடிகோத்திரம், கல்வி, குணம் முதலியவற்றில் குறைந்தவராகிக் குடிசைதோறும் பிச்சைக்காகத் திரிவார்கள்.

அணைந்தோர் தன்மை அறிவித்தது

பாரும் புளலுங் கனலும்வெங் காலும் படர்விசும்பும்
ஊரு முருகு சுவையொளி யூருெலி யொன்றுபடச்
சேருந் தலைவி சிவகாம சந்தரி சேறடிக்கே
சாருந் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே. 68

பொருள்! மண்ணும், நீரும், நெருப்பும், காற்றும், ஆகாயமும் ஆகிய ஐந்து பூதங்களிலும் கந்தமும், சுவையும் ஒளியும், பரிசும், சத்தமுமாகிய தன் மாத்திரைகள் பொருந்தும்படி வியாபித்து நிற்கும் சிவகாமசந்தரியின் திருவடியை அடையும் தவம் உடையவர் எல்லாச் செல்வமும் அடைவர்.

இம்மைப் பயணிகள் இவையென்றது

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந் தருநெஞ்சில் வஞ்சகமில்லா
இனந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளமி ராமி கடைக்கண்களே; 69

பொருள்! பூவை அணிந்த கூந்தலையுடைய அபிராமி தேவியினது திருக்கடைக் கண்களானவை அத்தேவியின் அன்பர்களுக்கு திரவியத்தைக் கொடுக்கும், கல்வியைக் கொடுக்கும், சோர்வறியாத மனத்தைக் கொடுக்கும், தெய்விக அழகை வழங்கும், மனத்தில் வஞ்சகமில்லாத நண்பரை ஈயும்; மேலும் நன்மைகளாயின எல்லாவற்றையும் வழங்கும்;

காட்சியிற் களித்தல்

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியிற்
பண்களிக் குங்குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி மதங்கர்குலப்
பெண்களிற் றேன்றிய வெம்பெரு மாட்டிதன் பேரளகே. 70

பொருள்! பண்களால் களிக்கும் குரலோடு இசைந்த வீணையும்,
அதனைத் தாங்கிய திருக்கரமும், திருத்தலங்களும்,
மண்ணுலகத்தவர் தரிசித்து மனம் மகிழும் பச்சை நிறமு
மாகத் திருக்கோலங் கொண்டு பாணர் குலப் பெண்போல
வெளிவந்தருளிய எம் பெருமாட்டியின் பேரழகினை அடியேன்
கடப்பவனத்தில் என் கண்கள்களில் கூறுமாறு தரிசனம்
செய்தேன்;

துணை இருக்கத் துன்பம் ஏன் என்றது
அழகுக் கொருவரு மெவ்வாத வல்லி யருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பளி மாமதியின்
குளவித் திருமுடிக் கோமா யாமனைக் கொம்பிருக்க
இழவுற்று நின்றநெஞ் சேயிரங் கேலுனக் கென்தறையே. 71

பொருள்; மனமே! தன் அழகுக்கு வேறு யாரும் ஒப்பில்
லாத கொடிபோன்ற அபிராமி; அரிய வேதங்களிலே பயிலு
வதனால் சிவந்த திருவடி மலர்களை உடையாள் குளிர்ச்சி
யான பிறையை முடியிலே சூடும் யாமனை என்னும் கற்ப
கப் பூங்கொம்பு இருக்கும்போது வருந்தவதை விடுவாயாக,
உனக்கு ஒரு குறையுமில்லை;

குறைகாணும் குறிப்பொடு கூறல்
என்தறை தீரநின் றேத்துகின் றேனினி யான்பிறக்கின்
நீன்குறை யேயன்றி யார்தறை காணிநு நீள்விகம்பின்
மின்குறை காட்டி மெல்கின்ற தேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீர்வெங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே. 72

பொருள்: வானத்தின் மின்னலிலும் நுணுகிய இடையையும் மென்மையாகிய இயல்பையும் உடையாய்! எம்பிரானுகிய சிவபெருமான் தம்முடைய குறை நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டுத் தமது சடையின் மேல் வைத்து வணங்கிய உம்முடைய திருவடித் தாமரை மலர்களை என் குறைகள் நீங்கும்படி நின்று துதிக்கின்றேன். இனிமேல் நான் பிறவியை அடைந்தால் அது தேவரீரது குற்றம்.

தியான முறையைத் தெரிவித்தது

தாமங் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பி
யாமம் வயிரவ ரேத்தும் பொழுதெமக் கென்றுவைத்த
சேமந் திருவடி செங்கைக னுன்கொவி செம்மையம்மை
நாமந் திரிபுரை யொன்றே டிரண்டு நயனங்களை. 73

பொருள்: தேவியின் திருநாமம் திரிபுரை, திருக்கண்கள் மூன்று, திருக்கரங்கள் நான்கு, நிறம் செந்நிறம். மாலை கடப்பமலர் மாலை, வில்கரும்பு. படைக்கலம் பஞ்ச புஷ்ப பாணங்கள். வழிபடும் காலம் அர்த்தயாமம். அவர் எமக்கு அருளும் பொருட்டு வைத்திருக்கின்ற சேமநிதி திருவடிகள்.

மறுமைப்பயன் அறிவித்தது

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமு நாரணனும்
அயனும் பரவு மகிராம வல்லி யடிமிணையைப்
பயனென்று கொண்டவர் பாவைய ராடவும் பாடவும்பொரு
சயனம் பெருநுது தபனியக் காணினிற் றங்குவரே. 74

பொருள்: மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானும் வேதங்களும் திருமாலும் பிரமதேவனும் பாராட்டுகின்ற அபிராம வல்லியின் இரண்டு திருவடிகளையே முத்திப்பயன் என்று தியானிப்பவர் அரம்பை மகளிர் நடம்புரியவும், பாடல் களைப் பாடவும் பொன்னிறப்பாயலில் அவர்களோடு இன்புற்று கற்பகச் சோலையில் வீற்றிருப்பார்கள்.

சிந்திப்பார்கள் சேர்க்கதி கூறியது

தங்குவர் கற்பக தாருவி வீழலிற் றுயிரின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவ ராழியு மிரேழ் புவனமும் பூத்தவந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழ லாடிரு மேனி குறித்தவரே; 75

பொருள்: ஏழு கடல்களையும் பதிநான்கு புவனங்களையும் பெற்றெடுத்த திருவயிற்றையும் பூவணிந்த கூந்தலையும் உடைய தேவியின் திருவுருவத்தைத் தியானம் செய்யும் அடியார் இற்திரபதவி பெற்று கற்பக வீரட்சத்தின் நிழலில் வீற்றிருப்பார், பூமியில் பிறவார்.

தான் அடைந்த பேறு கிளத்தல்

குறித்தேன் மனத்தினின் கோலமெல் லாதின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகிண்டி
வெறித்தே னவிழ்கொன்றை வேணிப் பிராடுரு கூற்றை
[மெய்யிற்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே. 76

பொருள்: கொன்றை மாலையைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானது ஒரு பாகத்தை கவர்ந்து அதை கண்குடி புகந்தருளிய பஞ்ச புஷ்ப பாணங்களையுடைய அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய திருமேனித் திருக்கோலத்தை அடியேன் மனத்தள் தியானம் செய்தேன். தேவரீருடைய திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து யமன் என் உயிரைக் கொள்வதற்கு வருகின்ற வழியை அடைத்து விட்டேன்.

திருப்பெயர் சொல்லி விருப்பமிகுந்தது

பயிரவி பஞ்சமி பசாங் சூசைபஞ்ச பாணிவஞ்ச
ருயிரவி யுண்ணு முயர்சண்டி காளி யொளிநுட்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. 77

பொருள்: பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, வஞ்சகர் உயிரைப் பவியாகக் கெளஞ்சு சண்டிகாதேவி, காளி, கலைகளாகிய வயிரங்கையுடைய வட்டமான மேக லையையுடையவள். மாலினி, சூலி, வராகி என்று சூற மற்ற நான்கு வேதங்களிலுமுள்ள அபிராமி தேவியின் திருநாமங்களை மெய்யன்பர் சொல்லித் துதியா நிதீபர்.

அனுபவங்காட்டி அறிவுறித்தியது

செப்புங் கனக கலசமும் போலுந் திருமுலைமே
அப்புங் களப வபிராம வல்லி யணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் துழையும் விழியின் கொழுங்கடையுந்
துப்பு நிலவு மெழுதிவைத் தேனைன் றுணைவிழிக்கே. 78

பொருள்: மாணிக்க ரத்தினச் செப்பையும், பொற்கலசமும் போன்ற திருமுலைமேல் அப்பிய கலவைச் சந்தனத்தை யுடைய அபிராமவல்லி காதில் ஆணிந்த முத்துக் கொப் பையும், வயிரத் தோட்டையும். கண்ணின் கருணையையும், பலளம் போன்ற வாயையும், புன்னகையாகிய நிலவையும் என இரண்டு கண்களிலும் எழுதி வைத்தேன்.

கருணை கண்டு கயவரை வெறுத்தல்

விழிக்கே யருளுண் டபிராம வல்லிக்கு வேதஞ்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன் டெமக்கவ் வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்றுவெம் பவங்க ளேசெய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே யழுந்துங் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே. 79

பொருள்: அபிராமவல்லியின் திருவிழியில் திருவருள் இருக் கின்றது. வேதங்கள் கூறியபடி தேவியை வழிபட்டுத் தியானிக்க மனம் இருக்கிறது. பழிச் செயல்களில் ஈடுபட் டித் திரிந்து கொடிய பாவங்களைச் செய்து பாழான நரகக் குழியில் அழுந்துகின்ற கீழ் மக்களோடு இனி நமக்கு சக வாசம் இல்லை.

ஆனந்தக் களிப்பு

காட்டிய வாவென்னைத் தன்னடி யாநிற் கொடியவினை
 யோட்டிய வாவென்க னோடிய வாதன்னை யுள்ளவண்ணம்
 காட்டிய வாகண்ட கண்ணு மனமுங் களிக்கின்றவா
 வசட்டிய வானட மாடகத் தாமரை யரணங்கே. 80

பொருள்: பொற்றாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற அருமை
 யான அபிராமி தேவி என்னைத் தன் அடியாருள் ஒருவரை
 கச் சேர்த்தருளியவாறும், என்பாலுள்ள இரு வினைகளைப்
 போக்கியவாறும், எனக்கு அருள்புரிய ஓடிவந்தவாறும், தன்
 திருக்கோலத்தை உள்ளபடியே காட்டியவாறும், தம்மைக்
 கண்ட கண்களும் மனமும் ஆனந்தமடைந்து மகிழ்கின்ற
 வாறுமாக எனக்குத் திருவருள் நாடகமொன்று காட்டி
 அருளியவாறு சாலவும் நன்று.

தன்வசமற்றமை சாற்றியது.

அணங்கே யணங்கு கணின்பரி வாரங்க ளாகையினால்
 உணங்கே னொருவரை வாழ்த்துகி லேனெஞ்சில் வஞ்சகரோ (6)
 இணங்கே னெனதுன தென்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும்
 பிணங்கே னறிவெசன்றி லேனென்க ணீகவத்த பேரளியே. 81

பொருள்: அபிராமி தேவியே! தேவமாதா தேவரீரின் பரி
 வார சத்திகளாதலால், அவர்களை நான் வணங்கேன்,
 வாழ்த்ததலும் செய்யேன். வஞ்சகரோடு சகவாசஞ் செய்
 யேன். உடல், பொருள், ஆவியாகிய மூன்றும் தேவரீருடை
 யன என்று சமர்ப்பித்திருக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுடன்
 சேர்ந்திருப்பேன். அறிவு இலேனாயினும் என்பால் தேவரீர்
 வைத்த கருணை பெர்து.

ஆனந்தத் தழுந்தியது

அறிவார் கமலத்தி லாணங்க் கேயகி லாண்டமுநின்
 ஓனியாக நின்ற வெள்ளீர்திரு மேனியை யுள்ளுதொறுங்

கனியாகி யந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடினெங்கு நேமறப் பேனின் விரகினையே. 82

பொருள்: வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் எழுந்
தருளிய அபிராமி தேவியே! சகல அண்டங்களும் தேவரீ
ருடைய பிரகாசத்துக்குள் ஆடங்கும் பிரகாசம் பொருந்திய
தேவரீருடைய திருமேனியைத் தியானிக்கும்போதும் என்
அந்தக்கரணங்கள் ஆனந்தமயமாகித் தத்துவ எக்லைகளைக்
கடந்து பரவொளியாகி விடுவதாயின், தேவரீரது உபா
யத்தை அடியேன் மறவேன்.

இறைவியை வணங்குவர் இந்திரராவாரி என்றது
விரவும் புதுமல ரிட்டுநின் பாத விரைக்கமல
மீரவும் பகலு மிறைஞ்சவல் லாரிமை யேசெரவரும்
பரவும் பதமு மயிரா வதமும் பகீரதியும்
உரவுங் குலிசமுங் கற்பகக் கரவு முடையவரே. 83

பொருள்: அபிராமி தேவியே! தேவரீருடைய திருவடியா
கிய தாமரை மலர்க்கண் பலவகையான மலர்களை அருச்
சித்து இரவும் பகலும் வழிபடும் சக்தி உடையவர்கள்.
தேவர்கள் யாவரும் வணங்கும் பதவியையும், ஆயிராவத
யானையையும், ஆகாய கங்கையையும், வலிமை பொருந்திய
வச்சிராயுதத்தையும், கற்பகச் சோலையையும் உடைய
இந்திரரேயாவர்.

பெற்ற பெருவளம் பெருரிக்கு அறிவுறுத்தியது
உடையானை யொஞ்சு செம்பட் டுடையானை யொழிர்மதிச்செஞ்
சுடையானை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யானைத் தயங்குநுண்ணூல்
இனையானை யெங்கள்பெம் மானிடையானையிங் கென்னையினிங்
படையானை ஷங்களை யும்படை யரவண்ணம் பரத்திருமே. 84

பொருள்: எல்லாவற்றையும் உடைய பரமேசுவரியை,
திருவிடையில் செம்பட்டு உடையை உடையவளை, சந்திரன்

பிரகாசிக்கும் சிவந்த சடையை உடையவளை, வஞ்சகர் மனத்தில் எழுந்தருளாதவளை, நுண்ணிய நூலைப்போன்ற திருவிடையை உடையவளை, எங்கள் பெருமானாகிய சிவபிரானது இடப்பாகத்தில் வீற்றிருப்பவளை, இந்த உலகத்தில் என்னை மீட்டும் படையாமல் இருப்பவளை, உங்களை யும் படையாத வண்ணம் தீயானம் செய்து கொண்டே இருங்கள்.

உருவெளித் தோற்றம் உரைத்தது

பார்க்குந் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறைவன்
டார்க்கும் புதுமல ரைந்துங் கரும்புமென் னல்லலெல்லாம்
தீர்க்குந் தீர்புரை பாழ்திரு மேனியுஞ் சிற்றிடையும்
வார்க்தங் குமமுலை யும்முல் மேலிழுத்து மாலையுமே. 85

பொருள்: அடியேனுடைய துன்பங்களை எல்லாம் போக்குகின்ற திரிபுர சுந்தரியின் திருக்கையில் உள்ள பாசாங் குசமும், வண்டுக்கள் முழங்கும் புதுமலர்களாகிய ஐந்து அம்புகளும், கரும்பாகிய வில்லும், தேவியின் திருமேனியும் திருவிடையும், கச்சணிந்து குங்குமக்குழம்பு பூசிய தனங்களும், அவற்றின் மேல் அணிந்த முத்துமாடையும் பார்க்கும் திசைதொறும் தோன்றும்.

உற்ற காலத்து உதவ வேண்டிதல்

மாலயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையுந் குடகக் கையையுங் கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலனென் மேல்விடும் போது வெளிதில்கண்டாய்
பாலையுந் தேனையும் பாகையும் போலும் பனிமொழியே; 86

பொருள்: பாலையும் தேனையும் பாகையும் போன்ற இனிமையான சொற்களைப் பேசும் தேவி! திருமாலும் அயலும் தேடவும், வேதம் தேடவும், தேவரி தேடவும் அவர்களுக்கிசூ அரியனவாய் நின்ற திருவடிகளும், வளையலணிந்த திருக்கரங்களையும் தோன்றும்படி வந்து திரிகுலத்தைக் கொடிய இயமன் என்மேல் விடுப்போது காத்தருள்வாயாக.

எளிவந்த கருணைக்கு இரங்கல்

மொழிக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத நின்றிரு முர்த்தியென்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யால்மதனை
அழிக்குத் தலைவ ரறியா விரதத்தை யண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படியொரு பாங்குகொண் டாலும் பராபரையே: 87

பொருள்: நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்தழித்த
பரமேசுவரரது அழிவில்லாத யோக நியமத்தை உலகமெல்
லாம் பழிக்கும்படி அழித்து அவர் திருமேனியில் ஒருபாகத்
தைச் சுவர்ந்து ஆட்சி செய்யும் பராபரையே! சொல்லுக்
கும் கியானத்திற்கும் எட்டாத தேவீருடைய திருமேனி
அடியேனுடைய கண்களுக்கும் பூசைகளுக்கும் வெளிப்பட்டு
நின்றது.

விடுதல் கூடாது என வேண்டுகல்

பரமென் றுணையடைத் தேன்றமி யேனுமுன் பக்தருக்குள்
தாமன் றிவரென்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரமன் றெரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதுலயன்
சிரமொன்று செற்றகை யானிடப் பாகஞ் சிறந்தவளே. 88

பொருள்: பகைவராகிய அசுரருடை முப்புரங்ஞரும் எரியு
மாறு மேருமலையாகிய வில்லை வளைத்தவரும், பிரமாவினது
தலைகளில் ஒன்றை நகத்தால் கிள்ளி அழித்தவருமான சிவ
பெருமானது வாம பாகத்தின்கண் சிறப்பாக வீற்றிருக்கின்ற
தேவியே! அடியேனும் தேவீரைச் சரணு என்று அடைந்
தேன். தேவீருடைய மெய்யன்பர்சளுட் சேர்த்ததற்கு
இவன் தகுதியுடையனல்லன் என்று தள்ளிவிடுதல் நும்
திருவருட் பெருமைக்குத் தகாது.

இறக்கும் பொழுது எளிது எய்தவேண்டல்
சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கந் தருநின் றுணைவரு நீயுந் துரியமற்ற

உறக்கந் தரவந் துடம்போ டுமிருற வற்றறிவு
மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல வேண்டும் வருந்தியுமே 89

பொருள்: செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் மகாலக்கு
மியை அதிட்டித்து நின்றருளும் அபிராமி தேவியே! சிவ
பெருமானும் தேவரீருமாக என் உடம்பும் உயிரும் சம்பந்த
மற்று அறிவு மயங்கும் மரண காலத்திலே சிவாநுபோகத்
தூக்கத்தைத் தமிழேனுக்குத் தந்தருளும் பொருட்டு திருவடி
வருந்தியும் எழுந்தருளி வர வேண்டும்.

எய்தாத பொருள் இல்லை என்கிறது

வருந்தா வகையென் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்
திருந்தான் பழைய விருப்பிட மாக வினியெனக்குப்
பொருந்தா தொருபொரு ளில்லைவிண் மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கு மெல்லியலே. 90

பொருள்: தேவர்களுக்கு விருந்தாகப் பாறிகடவிலே தோண்
றிய அழகத்தை வழங்கிய அபிராமி தேவி! அடியேன்
பிறப்பு இறப்புகளில் வருந்தாத வண்ணம் என் இருதய
சமலத்தில் வந்து புகுந்து தன் பழைய இருப்பிடம்போல
இருந்தான். அதனால் எனக்குக் கிடைத்தறிகரிய பொருள்
ஒன்றும் இல்லை.

தொழுவாரைத் தொழுவார் எய்தும் பயன் சொல்கின்றது
மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னலை யானே விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன்னை யானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணந் தொழுமடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
புல்லிய மார்த்தெழு வெண்பக டுரும் பதந்தருமே. 91

பொருள்: மெல்லிய இடை மின்னலைப்போல உள்ளவளை
பரந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் தழுவிய மெல்லிய
தனம் பொன்னைப்போல இருக்கும் அபிராமி தேவியை
வேதம் புகழ்ந்து சொல்லியபடி வழிபடும் அடியவர்களைத்

தொழுகின்றவர் பல வாத்தியங்கள் ஆரவாரித்து எழ
வெள்ளை யானை மேல் ஏறிச் செல்லும் இற்திர பதவியைப்
பெறுவர்.

புறந்தொழாப் பெற்றி பேசியது

பதத்தே யுருகிநின் பாதத்தி லேமனம் பற்றியுன்றன்
இதத்தே யொழுக வடிமைகொண் டாயினி யாலொருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேளவர் போன வழியுஞ்செல்லேன்:
முதற்றேவர் மூவரும் யாவரும் போற்று முகிழ்நகையே. 92

பொருள்: மும்மூர்த்திகளும் பிறரும் துதிக்கும் புன்னகையை
யுடைய அபிராமி தேவியே! நல்ல பக்குவம் பெற்று, உள்
ளம் உருகித் திருவடியில் பற்றுக்கொண்டு தேவரீர் உள்ளத்
துக்குகந்த வழியில் ஒழுகும்படி அடியேனை ஆட்கொண்டார்.
ஆதலின் நான் வேறு சமயத்தினர் ஒழுகும் வழியில் செல்
வேன்.

கற்பனை கடந்த கருணையுருவைக் காணவேண்டியது
நகையே யில்கிந்த ஞானமெலி லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மானே முதுகண் முடிவிலந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமக ளென்பதுநா
மிகையே யிவடன் றகையையை நாடி விரும்புவதே? 93

பொருள்: உலகங்களை எல்லாம் பெற்றருளிய தேவிக்குத்
திரு முலைகள் தாமரை அரும்பு, திருக்கண், மருட்சியுடைய
மறன்கண், இங்ஙனம் கூறுதல் சிரிப்புக்கிடமாம். தேவிக்கு
முடிவும் இல்லை, பிறவியும் இல்லை. தேவியை மலைமகள்
என்பதும் குற்றம். தேவியின் உண்மை நிலையை அறிந்து
அம்மையிடத்து பத்தி கூர்வதொன்றுமே செயற்பாலது.

அடியவர் தம்மை அறிவித்தது

விரும்பித் தொழுமடி யார்விழி நீர்மல்கி மெம்புளகம்
அரும்பித் ததும்பிய வானந்த மாகி யறிவிழந்து

ஈரும்பிற் கழித்து மொழிததி மாறிமுன் சொன்னவெல்லாந்
தரும்பித்த ராவரென் றுலபி ராமி சமயநன்றே. 94

பொருள்: அபிராமி தேவியை விரும்பித் தொழும் அடியார்கள் கண்களில் நீர்மல்க உடம்பெல்லாம் மயிர் சிலிர்த்து ஆனந்தம் பொங்க ஆன்ம போதத்தை இழந்து தேனுண்ட வண்டுபோல மயங்கி சொற்கள் தடுமாறிப் பித்தராவ ரென்றால் அபிராமி தேவியினது சைவசமயம் ஒன்றுமே சாலச்சிறந்தது.

குழைந்து முனைப்பறல்

நன்றே வருகினுந் தீதே விளையு நாணறிவ
தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே பரமெனக் குள்ளவெல்லாம்
அன்றே யுனதென் றளித்துவிட் டேனழி யாதகுணக்
சூன்றே யருட்கட லேயிம வான்பெற்று கோமாமே. 95

பொருள்: அழிவற்ற குணமலையே! கருணைக் கடலே இமய மலையரசன் பெற்ற அபிராமி தேவியே! நன்மை வந்தாலும் தீமை விளைந்தாலும் நான் நினைப்பது ஒன்றும் இல்லை. என்னைப்பற்றி வருவதெல்லாம் உனக்கே பாரம். என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் உம் முடையவைகள் என்று அர்ப்பணம் செய்துவிட்டேன்.

தொழுவார் எய்தும் பயன் சொல்லியது

கோமள வல்லியை யல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
யாமள வல்லியை யேதமி லாளை யெழுதரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயி றுள்ளைத்தம்மாள்
ஆமள வந்தொழு வாரெழு பாருக்கு மாதிபரே. 96

பொருள்: தாமரை மலராகிய கோயிலில் வீற்றிருக்கும் கொடிபோல் பவரும், யாமள ஆகமக் கொழுந்துபோல் பவரும், ஒரு குற்றமும் இல்லாதவரும் ஓர்வியத்தில் எழுது தற்கரிய பசுமையாகிய திருமேனியையுடைய சகலகலா மயி லுமாகிய அபிராமி தேவியை தம்மால் இயல்வரையும் வழிபடும் அடியார்கள் ஏழுலகிற்கும் அரசர்களாவார்கள்.

போற்றுவார் யாரெனப் புகன்றது

ஆதித்த னம்புலி யங்கி குபேர மமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதற்
சாதித்த புண்ணிய ரெண்ணீலர் போற்றுவர் தையலையே; 97

பொருள் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, குபேரன், இந்திரன், பிரமன், புராரி, திருமால், அகத்தியர், வேற்படையுடைய முருகன், விநாயகர், மண்மதன் முதலாகப் புண்ணியம் செய்த கணக்கில்லாத பேர்கள் அபிராமி தேவியை வழிபடுவர்;

பொய்யர் நெஞ்சிற் பொருந்தாமை விளக்கியது

தைவந்து நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயுந் தலைவந்த வாறுங் கரந்ததெய்கே
மெய்வந்த நெஞ்சினல் ஸாலொரு காலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சிற் புகவறி யாமடப் பூங்குயிலே. 98

பொருள் உண்மை அன்புடைய மெய்யடியாரின் உள்ளத்தின்கண் அவ்வது வஞ்சகரது உள்ளத்தில் புகுதல் அறியாத பூங்குயில் போலும் அபிராமிதேவியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரை மலர்களை வருடிப் பின் சிரசிற் சூடி ஊடல் தீர்த்த சிவபெருமானுக்குத் திருக்கரத்தில் உள்ள அக்கினியும், சிரசின்கண் உள்ள கங்கா நதியும் எவ்விடத்தில் ஜளித்துக் கொண்டன?

ஐந்துநிறம் படைத்த அம்மையின் தன்மை அறிவித்தல்

சூயிலா யிருக்குங் கடையா டனியிடைக் கோலவியன்
மயிலா யிருக்கு மிடயா சலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலா யிருக்கும் விசம்பிற் கமலத்தின் மீதன்னமாங்
கயிலாய ருக்கன் நிமலா வளித்த கனங்குழையே. 99

பொருள்: கைலாசபதிக்கு இமயமலையரசன் திருமணம் செய்து கொடுத்த அபிராமி தேவியானவள் கடம்பவனத்தில் சூயிலாக விளங்குவாள். இமாசலத்தில் மயிலாக இருப்பாள், வானத்தில் சூரியனாக இருப்பாள். தாமரையின் மேல் அன்னமாக எழுந்தருளி இருப்பாள்.

நெஞ்சில் எப்பொழுதும் நிலவுதல் கூறியது குழையைத் தழுவின கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லிகழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளுங் கரும்புநிலிலும் விழையப் பொருதிநல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையும் உழையைப் பொருகண்ணு நெஞ்சிலெப் போது முதிர்கின்றவே;

பொருள்: சிவபெருமானது மானையாகிய கொன்றை மலர்மணம் வீசுகின்ற தனங்கையுடைய அபிராமி தேவியினுடைய அழகிய திருத்தோள்களும், கரும்பாகிய வில்லும், மலரம்புசளும், வெள்ளிய புன்முறுவலும், மான் விழி போலும் திருக்கண்களும் அடியேனுடைய மனத்தில் எக்காலத்திலும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

நாற்பயன்

ஆத்தானை யெங்க ளபிராம வல்லியை யண்டமேல்லாம்
பூத்தானை மாதளம் பூநிறத் தானை புனியடங்கக்
காத்தானை யங்குச பாசாய் குசமுங் கரும்புமங்கை
சேர்த்தானை முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கெரு

[திங்கல்லியே. 101]

பொருள்: எங்கள் தாயை, அபிராமவல்லியை எல்லா அண்டங்களையும் பெற்றருளியவளை, மாதளம் பூப்போன்ற செந்திரம் உடையவளை பூமி முழுவதும் காத்தவளை, அங்குசமுங், பாசமும், மலர்ப்பாணமும், கரும்புநிலிலும், திருக்கண்களிலே தாங்கியவளை மூன்று திருக்கண்களை உடையவளை வழிபடும் அடியாரர்களுக்கு ஒரு துன்பமும் இல்லை.

நாமகள் அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்